

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 675/2023-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Záhoráková & Partners, s. r. o., Krasovského 13, Bratislava, proti vyjadreniu a oznámeniu Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/100/2013 z 21. septembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyjadrením sudcu k námietke zaujatosti vznesenej sťažovateľom v trestnom konaní. Sťažovateľ žiada okresnému súdu prikázať, aby znova rozhodol o jeho námietke zaujatosti z 3. decembra 2021 v spojení s jej doplnením zo 6. júla 2023.

II.

2. Sťažovateľ, ktorý je v konaní na okresnom súde obžalovaný, 3. decembra 2021 vzniesol proti sudcovi okresného súdu námietku zaujatosti. Okresný súd 1. augusta 2022 rozhodol uznesením, že sudca okresného súdu nie je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci sťažovateľa. Podľa sťažovateľa sa okresný súd v tomto uznesení zaoberal len jeho námietkou z marca 2022, no nie námietkou z decembra 2021. Sťažovateľ na to reagoval tak, že námietku z 3. decembra 2021 doplnil 6. júla 2023, kedy aj podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku podal sťažnosť pre nečinnosť okresného súdu pri rozhodovaní o jeho námietke zaujatosti.

3. Z ústavnou sťažnosťou namietaného vyjadrenia je zrejmé, že okresný súd následne vec predložil krajskému súdu, ktorý mu ju však 28. augusta 2023 vrátil s tým, že má ozrejmiť, či bude o námietke zaujatosti z 3. decembra 2021 konať. K tomu okresný súd v ústavnou sťažnosťou namietanom vyjadrení uviedol, že o námietke sťažovateľa z 3. decembra 2023 podľa § 32 ods. 6 Trestného

poriadku nekonal, keďže v nej bol namietaný výlučne jeho procesný postup. K doplneniu námietky zaujatosti zo 6. júla 2023 uviedol, že rovnako o nej podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku konať nebude, keďže obsahuje skutočnosti, ktoré už sťažovateľ uviedol a s ktorými sa vysporiadal už v uznesení z 1. augusta 2022.

III.

4. Sťažovateľ porušenie ústavných práv vyvodzuje z toho, že okresný súd je nečinný pri rozhodovaní o jeho námietke zaujatosti. Sťažovateľ následne cituje z rozhodnutí ústavného súdu a uvádza, že závery okresného súdu vo vyjadrení sú svojvoľné. Pripúšťa, že jeho vec nie je právoplatne skončená a ústavný súd v zásade preskúmava len právoplatné rozhodnutia, no v jeho veci ide o prípad hodný odlišného prístupu, čo vyvodzuje z toho, že v jeho trestnej veci rozhoduje zaujatý sudca a vo veci sa na súde koná už 10 rokov. Sťažovateľ považuje za neudržateľné, že okresný súd nereaguje na jeho námietky zaujatosti. Nesúhlasí s tým, že vo svojich podaniach namietal len procesný postup okresného súdu a uvádzal skutočnosti, s ktorými sa okresný súd už vysporiadal. Podľa sťažovateľa niet pochýb o tom, že sudca okresného súdu nie je nezaujatý.

5. Podľa sťažovateľa je jeho ústavná sťažnosť prípustná, keďže podal sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, čo však k náprave nevedlo. Prípustnosť ústavnej sťažnosti vyvodzuje nielen z toho, že vyčerpал jediný prostriedok nápravy, ale aj z toho, že v jeho veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

7. Nespokojnosť sťažovateľa smeruje k tomu, že okresný súd nerozhodol o jeho doplnenej námietke zaujatosti, pričom je zrejmé, že túto okolnosť namieta aj podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prieťahom v príprave prejednaní veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prieťahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Sťažovateľ tento prostriedok nápravy využil, no je zrejmé, že krajský súd o jeho sťažnosti do podania ústavnej sťažnosti nerozhodol a postupoval tak, že si vyžiadal vyjadrenie okresného súdu, po ktorom musí rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa. Keďže o sťažnosti sťažovateľa podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku doteraz nebolo rozhodnuté, nemožno dospieť k záveru, že by tento právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľovi priznáva na ochranu jeho základných práv, bol podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyčerpaný.

8. Čo sa týka tvrdenia sťažovateľa, že v jeho trestnej veci na okresnom súde rozhoduje zaujatý sudca, treba uviesť, že trestné konanie je vo vzťahu k obžalovanému od podania žaloby proces, v ktorom sa v rámci jednotlivých jeho štádií môžu naprávať jednotlivé pochybenia súdov. Preto spravidla až po skončení trestného konania vo vzťahu k obvinenému možno ústavnou sťažnosťou namietat pochybenia, ktoré viedli k porušeniu jeho základných práv. Trestný poriadok

v § 371 ods. 1 písm. e) ustanovuje, že dovolacím dôvodom je i to, že vo veci konal alebo rozhodol sudca, ktorý mal byť vylúčený z úkonov trestného konania. Konštrukcia tohto dovolacieho dôvodu sa preto nevyhnutne prejavuje i v tom, že s námietkami sťažovateľa, ktoré uvádza v ústavnej sťažnosti, sa v prípade pokračovania trestného konania odsudzujúcim rozsudkom bude musieť zaoberať a vyvodit' z nich následky nielen súd, ktorý bude rozhodovať ako súd dovolací, ale aj súd, ktorý bude rozhodovať o odvolaní sťažovateľa. Za daných okolností nie je prípustné, aby bolo ústavnou sťažnosťou vstupované do právomoci všeobecných súdov pri výklade procesných noriem podústavného práva. V tomto štádiu konania nie sú vyčerpané právne prostriedky, ktoré sťažovateľovi priznáva Trestný poriadok na ochranu jeho ústavných práv.

9. Vôbec nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde na to, aby aj pri závere o neprípustnosti ústavnej sťažnosti nebola ústavná sťažnosť odmietnutá. Ešte aj v konaní na okresnom súde môže nastať situácia, že všeobecné súdy rozhodnú o tom, že je dôvod na vylúčenie sudcu okresného súdu, a to potom, ako krajský súd postupom podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona ustáli, či je dôvod na to, aby okresný súd rozhodoval o námietke zaujatosti sťažovateľa z 3. decembra 2021 v spojení s jej doplnením zo 6. júla 2023. Presvedčenie sťažovateľa o zaujatosti sudcu okresného súdu a jeho opakované námietky v konaní pred všeobecnými súdmi pred rozhodnutím súdu prvej inštancie nie sú hodné osobitného zreteľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. decembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu